

Til hr. Helge Adam Møller vil jeg sige, at arbejdsløse kan selvfølgelig passe deres børn lige så godt som folk, der har arbejde eller studerer osv. Vi har en lov, der siger, at man ikke må tilsidesætte børn af arbejdsløse, men der er en lille bitte elastik i lovgivningen, der siger, at man må tage visse individuelle hensyn under bestemte omstændigheder, og det er det, vi nu diskuterer: Hvor elastiske er de regler? Men der er altså en regel, der siger, at man ikke må tilsidesætte en bestemt gruppe børn.

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal sige tak for svaret.

Jeg forstod, at hvis det, der fremgår af de papirer, jeg har fra Esbjerg Kommune, er rigtigt – at der er tale om en generel beslutning, hvor man putter børn ind i koder – vil socialministeren kigge på sagen igen, og det er jeg meget tryk ved. Det er vel ikke kun tilsynsrådene, der kan gribe ind, socialministeren vil formodentlig også gribe ind, fordi der i så fald er tale om en ulovlig beslutning.

Jeg vil i øvrigt bare gøre opmærksom på, hvor meningsløst det kan virke. Jeg har fået et brev i dag fra en, der bor i Esbjerg. Vedkommende er i dag nr. 14 på ventelisten, men fordi vedkommende er blevet arbejdsløs, kommer hun måske til at stå som nr. 898. Hvis vedkommende bliver tilbudt arbejde om et kort stykke tid, vil der ikke være en plads til hendes barn, og så udelukker hun sig varigt fra arbejdsmarkedet.

Så skal jeg runde af med at give socialministeren medhold i, at den eneste rigtige vej er at lave en reel pasningsgaranti. I SF vil vi meget gerne være behjælpelige med at sikre, at det sker.

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne spørge socialministeren, om det ikke trods alt er rigtigt og mest fornuftigt, at hvis en person er på vej til at komme i beskæftigelse og har brug for en daginstitutionsplads, skal vedkommende også have en mulighed for at få den frem for at måtte sige nej til jobbet, fordi han eller hun ikke kan få sine børn passet. Hvis situationen er sådan i en kommune, at der ikke er pladser nok, bør der så ikke være mulighed for fra kommunens side at sige: O.k., nu kommer du foran, så du har mulighed for at få det job, der nu er til rådighed for dig?

Bruno Jerup (EL):

Det er endnu en gang vedrørende spørgsmålet om tidsfaktoren: Hvor lang tid skal der gå, fra man kommer på listen, til man rent faktisk kommer i betragtning?

Jeg forstod ministerens svar på den måde, at hvis man syntes, der gik for lang tid, kunne man klage til tilsynsrådet. Nu er det sådan, at det normale er, at man klager til tilsynsrådet over visitationskriterierne, fordi man synes, de er forkerte. Det er i hvert fald det, der har været det almindeligste rundt omkring i landet.

Men det, ministeren siger, er jo i virkeligheden, at hver enkelt forælder eller hvert enkelt forældrepar nu skal klage hver gang, de synes, der er gået 3 eller 4 eller 5 måneder for længe. Hvor lang tid skal man vente, inden man synes, at nu er det ved at være tid at klage til tilsynsrådet for at få rådet til at sige, at nu er der gået for lang tid? Jeg synes ikke, det lyder som en særlig brugbar vej til at sikre, at de, der står bagest i køen, får pladser til deres børn.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg forstod på ministeren, at man ikke må tilsidesætte børn af arbejdsledige til fordel for børn, hvor forældrene har arbejde, med henblik på pasning. Betyder det, at ministeren generelt mener, at et barn, der bliver passet af sine egne forældre – hvad enten forældrene er i arbejde eller er ledige – bliver tilsidesat?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Til hr. Helge Adam Møller og for så vidt også til hr. Kent Kirk: Loven er sådan, at vi her i landet har pasningstilbud til børn, både fordi de skal passes og af pædagogiske hensyn. Men vi har ikke nogen regler i lovgivningen, der siger, at nogle børn har en fortrinnsstilling frem for andre børn. Reglerne gælder i princippet for alle børn.

Men i cirkulæret er der beskrevet nogle forskellige hensyn, man kan tage i en konkret situation, og en af de konkrete vurderinger, man kan foretage sig, er den, hr. Kent Kirk nævnte: Hvis en forælder har et arbejde, vedkommende eventuelt vil miste, hvis ikke han eller hun kan få passet sit barn, og der står en arbejdsløs foran i køen, kan man sige: Det vil være absurd, hvis vi får en ny arbejdsløs, fordi rækkefølgen skal følges fuldstændig slavisk.

I denne konkrete situation har man lov til at give den, der ellers ville miste sit arbejde, en plads foran den arbejdsløse. Men man må ikke permanent tilsidesætte børn af arbejdsløse, for